

Løsgængere tillige, og de vilde rammes ved den første Halvdeel af Loven; naar den overholdes, saa fyldestgøres ogsaa sammes anden Halvdeel. Det samme ærede Medlem udtalte sig, som om jeg skulde have sagt, at jeg vilde gjøre Betleriet lovligt og tilladt; det har jeg ikke talt om, men jeg har kun talt om, hvorvidt det dog ikke var muligt at give en Bestemmelse, hvorefter de Vedkommende for Betleri i den Commune, hvor de vare forsørgelsesberettigede, ikke kunde straffes uden Samtykke af Repræsentationen for den paagjældende Commune. Dertil svarede det ærede Medlem, at det vilde være noget ganske Nytt; ja, det kan gjerne være at det, hvad Theorien angaaer, er noget ganske Nytt, men hvad Praxis angaaer, er det dog Noget, som ikke saa sjældent indtræffer; det er saaledes ikke saa sjældent, at en Commune forsørger et Individ, af hvad Slags det nu kan være, paa den Maade, at han gaaer paa Omgang i et Sogn og saaledes faaer sit Ophold. Jeg veed ikke, hvor jeg skal henføre dette, om det dog ikke paa en Maade er det Samme, som at Communerne gjøre Betleriet lovligt; det skeer som sagt ikke saa sjældent og det endogsaa med Politiets Vidende, uden at der derom finder nogen Paatale Sted. Jeg kan forøvrigt ikke see — men det er muligt, at det kommer deraf, at jeg ikke er Jurist, man kan ikke se længere end Ens Evne strækker til — jeg kan, siger jeg, i Analogie med, at Forsørgelsespligten ligeoverfor dem, der ikke kunne forsørge sig selv, ligger paa den Commune, hvor Vedkommende i en vis Række af Aar har opholdt sig, ikke see nogen Fare, selv om det er et nyt System, saaledes som det er udtalt af den høitæredede Justitsminister, i, at den, hvem Forsørgelsespligten paahviler, fik nogen Indseende med, om det Menneske, hvorom der kunde være Tale, havde gjort sig skyldigt i noget Strafbart eller ikke.

Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, at jeg troer, at den Maade, som blev omtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at nemlig Anklagemagten burde lægges i Communalbestyrelsens Haand, maaskee vilde være endnu heldigere end den, jeg har tilladt mig, at udtale; det eneste

Mislige, jeg kan sige deraf, vilde være, at der blev saameget mindre at bestille for de nybestaltede Gensdamer, som nu gjæste os rundt omkring i Landet, hvilket maaskee kunde have tilfølgende, at de bleve aldeles overflødige, Noget, som jeg idetmindste ikke skulde beklage. Jeg troer, at det at passe paa saadanne Mennesker, som gaae omkring til deres mere formuende Naboer for at bede om Hjælp, og tage dem ved Bingenet, heldigere vil kunne udføres af Communens Repræsentanter end af en saadan Mand, som ikke kjender de forskjellige Forhold og de forskellige Ting, som kunne og bør have Indflydelse paa Ansættelsen af Straffen for det stedfundne Betleri. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) eller Justitsministeren, uagtet det ikke staaer udtalt i Loven, dog vilde have givet en Anthydning af, hvilket Betleri der skal straffes, og hvilket ikke; dette er imidlertid ikke sleet. Da det ærede Medlem her ligeoverfor (Klein) jo har været Medlem af den nedsatte Commission, og Sagen formodentlig der har været drøftet temmelig nøje, og han tillige er Dommer, saa turde jeg dog have ventet, at det ærede Medlem idetmindste havde en personlig Mening, om Betleriet ikke kunde sættes i System saaledes, at vi fik noget lovligt og noget ulovligt Betleri; thi saaledes er det jo i Praxis, men der er nogle Regler derfor, som ingen Andre kjende til end Domstolene. Jeg skulde derfor ansee det for meget ønskeligt, om en saadan Udtalelse fra det ærede kyndige Medlem kunde finde Sted.

Lange: Jeg skal fatte mig meget kort. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) yttrede, at simpelt Fængsel indtil 16 Uger vilde være en uforholdsmæssig lang Fængselsstraf, skal jeg tillade mig at bemærke, at der i Lovgivningen forekommer Straf af simpelt Fængsel paa Livstid, jeg behøver blot at nævne Forordningen af 1ste November 1815. Med Hensyn til hvad det samme ærede Medlem yttrede, at han nødig saa Rottingslag blive indført, da maa jeg bemærke, at denne Straf ikke alene findes i allerhøieste Parolbefaling af 17de October 1836, men at den er bleven indført i den senere Lov-